

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 8Co/16/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1708899683
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Vičková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1708899683.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Vičkovéj a členov senátu JUDr. Ondreja Krajča a JUDr. Moniky Holickej, v spore žalobcov: X/ D. U., F.. XX.XX.XXXX, T. Ž. XXX/ XX, U., X/ S. U., F.. XX.XX.XXXX, T. P. XXX/XX, J., X/ L. M., F.. XX.XX.XXXX, T. H. XX, R. T., X/ Q. M., F.. XX.XX.XXXX, T. H. XX, R. T., X/ D. M., F.. XX.XX.XXXX, T. J. X, J., X/ E. J., F.. XX.XX.XXXX, T. U. Š. XXX, X/ G. Q., F.. XX.XX.XXXX, T. E. XXX/XX, R. T., X/ L. Q., F.. XX.XX.XXXX, T. E. XXX/ XX, R. T., X/ D. Q., F.. XX.XX.XXXX, T. E. XXX/XX, R. T., XX/ E. R., F. C. XX.XX.XXXX, T. D.. D. XX, J., XX/ P. T., F. C. XX.XX.XXXX, T. H. XX, J., XX/ E. J., F. C. XX.XX.XXXX, T. D. XX, R. C., XX/ L. U., F. C. XX.XX.XXXX, T. D. XX, J., XX/ L. B., S.. M., F.. XX.XX.XXXX, T. J. X, J. I. XX/ I. D., S.. M., F.. XX.XX.XXXX, T. T. X, O. H. C., všetci zastúpení: Mgr. Gordana Dlhá, advokátka so sídlom Bystrická 30, Pezinok, proti žalovaným: X/ E.. P. H., S. P., F. C. XX.XX.XXXX, Q. T. P. XXX/X, T. - S., zastúpená: JUDr. Eva Pravdíková Bučková, PhD., advokátka so sídlom Sputnikova 18, Bratislava, X/ R. P., F. C. XX.XX.XXXX, Q. T. E. X, T. - T., F. J. S., zastúpený: JUDr. Romana Škorcová - Advokátska kancelária JUDr. E. Mišíková & JUDr. Ing. R. Cádra, s. r. o., so sídlom Partizánska 2, Bratislava, IČO: 50 469 738, X/ E.. L. P., T. P. X, T., zastúpená: JUDr. Eva Pravdíková Bučková, PhD., advokátka so sídlom Sputnikova 18, Bratislava, o neplatnosť a určenie vlastníctva, na odvolanie žalovaných proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 28.júna 2023 č.k. 5C/631/2008-1149 a proti uzneseniu Okresného súdu Pezinok zo dňa 24.júla 2023 č.k. 5C/631/2008-1169, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti potvrdzuje.

Žalobcovia 1/ až 14/ majú proti žalovaným 1/ až 3/ nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie určil, že žalobkyňa L. M. je vlastníčkou v spoluvlastníckom podiele 1/10 k celku a žalobca Q. M. je vlastníkom v spoluvlastníckom podiele 1/10 k celku nehnuteľnosti parcely registra "B." parcelné číslo XXX/X - ostatná plocha o výmere 1060 m², zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, v katastrálnom území R. T., vedenej Okresným úradom Senec, katastrálny odbor, že poručiteľ Š. M., nar. XX.XX.XXXX, S..Č.. XXXXXX/XXX, W.. C. XX.XX.XXXX, naposledy bytom E. XX, R. T. bol ku dňu svojej smrti vlastníkom nehnuteľnosti parcely registra "B. parcelné číslo XXX/X - ostatná plocha o výmere 1060 m², zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, v katastrálnom území R.P. T., vedenej Okresným úradom Senec, katastrálny odbor v spoluvlastníckom podiele 3/5 k celku (časť z pôvodnej parc. č. XXX - roľa vedenej na PK vložke č. XXX, pre katastrálne územie R. T.) a patrí do dodatočne objaveného dedičstva po poručiteľovi Š. M., právnom predchodcovi svokrovi žalobkyne D. M., starom otcovi žalobkyň E. R., P. T., E. J. I. L. U., svokrovi žalobcu L. Q., F.. XX.XX.XXXX,

starom otcovi žalobcov E. J., G. Q., L. Q., F. XX.XX.XXXX, D. Q., L. B. I. I. D. pôvodne vedeného Štátnym notárstvom Bratislava vidiek, pod č.k. D 823/84, že poručiiteľka P. U., F. XX.XX.XXXX, S..Č.. XXXXXX/XXX, W.. C. XX.XX.XXXX, naposledy bytom H. XX/XX, R. T. bola ku dňu svojej smrti vlastníkom nehnuteľnosti parcely registra "B." parcelné číslo XXX/X - ostatná plocha o výmere 1060 m2, zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, v katastrálnom území R. T., vedenej Okresným úradom Senec, katastrálny odbor v spoluvlastníckom podiele 1/5 k celku (časť z pôvodnej parc. č. XXX - roľa vedenej na PK vložke č. XXX, pre katastrálne územie R. T.) a patrí do dodatočne objaveného dedičstva po poručiiteľke P. U., právnej predchodkyňi matke žalobcov D. U. I. S. U. pôvodne vedeného Okresným súdom Bratislava III, pod č.k. 30D/1406/2019, Dnot 113/2019. Žalobu v časti návrhu žalobcov na určenie, že zákonné podmienky na vydanie osvedčenia vo forme notárskej zápisnice o prehlásení účastníka o nadobudnutí vlastníctva k nehnuteľnostiam na základe vydržania podľa ust. § 56 ods. 1 zákona č. 323/1992 Zb., Nz 466/1996 zo dňa 17.10.1996, spísanej na Notárskom úrade u notára D.. E. P. na F. X R. T., v časti týkajúcej sa nadobudnutia vlastníctva k nehnuteľnosti parcely registra "B. parcelné číslo XXX/X - ostatná plocha o výmere 1060 m2 (pôvodne parcela č. XXX/X - ostatná plocha o výmere 1780 m2) v 1/1 vedenej na liste vlastníctva č. XXX pre katastrálne územie R. T. na Okresnom úrade Senec, katastrálny odbor nie sú dané, žalobu voči žalovanej v 3. rade zamietol a žalobcom priznal právo na náhradu trov konania v rozsahu 50 %. Skutkový stav zistený vykonaným dokazovaním po právnej stránke posúdil podľa § 137 písm. c/, d/ C.s.p., § 134 ods. 1, § 872 ods. 1 Občianskeho zákonníka, a dospel k záveru, že žaloba je sčasti dôvodná. V nadväznosti na názor vyslovený odvolacím súdom, podrobil žalobný petít, po vykonanom dokazovaní testu existencie naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, ktorého sa domáhajú žalobcovia, pričom dospel k záveru v súlade s konštantnou judikatúrou, že v tomto prípade je daný naliehavý právny záujem na žalobcami požadovanom určení. Ich právne postavenie je v tomto prípade neisté a iba podaním tejto žaloby môžu dosiahnuť zhodu medzi skutočným stavom a stavom zapísaným v katastri nehnuteľností, v ktorom zápis svedčí práve žalovaným v 1. a 2. rade. Len rozhodnutím súdu je možné odstrániť stav neistoty žalobcov, na základe ktorého bude môcť prebehnúť konanie o novoobjavenom dedičstve ohľadom sporných nehnuteľností. Pri právnom posúdení predmetného nároku sa zaoberal tým, či predmetná nehnuteľnosť parcela č. XXX/X o výmere 1 060 m2, zapísaná na LV č. XXX pre P.. Ú.. R. T. vznikla z pôvodnej parc. č. XXX-roľa o výmere 4 174 m2 v k. ú. R. T., vedená v Pkv č. XXX, ktorá bola pôvodne vo vlastníctve E. M., S.. P., W.. XX.XX.XXXX v podiele 2/5 a I. M., S.. P. W. C. XX.XX.XXXX v podiele 3/5. Súd pri tom poukazuje na závery znaleckého dokazovania, kde znalec v doplnení č. X/XXXX znaleckého posudku č. XX/XXXX O.. S. P. posúdil polohy a výmery hraníc pozemkov, určil presné právne hranice pôvodnej PK parcely č. XXX, ktorá vedie cez súčasné pozemky zapísané na LV č. XXX v k. ú. R. T., a taktiež určil, že presná výmera pôvodnej pozemkovo-knižnej parcely č. XXX, ktorá sa zhoduje so súčasnými pozemkami zapísanými na LV č. XXX pre k. ú. R. T. je analyticky vypočítaná výmera zo súradníc podrobných bodov PK parcely č. XXX a predstavuje plochu 1060 m2. Obvod PK parcely č. XXX je tak v lokalite parcel registra "B. zapísanými na LV XXX pre k. ú. R. T. identický s parcelou registra "B. č. XXX/X. Uvedené závery podporujú aj geometrické plány založené v súdnom spise ako aj identifikácie parcel z OU Senec, aj podľa ktorých parcela č. XXX/X vznikla z pôvodnej parc. č. XXX v k. ú. R. T., ktorá bola vo vlastníctve menovaných právnych predchodkyň žalobcov. Zaoberal sa argumentáciou žalovaných, týkajúcou sa toho, že vzhľadom k existencii hospodárskej zmluvy, kt. v roku 1974 podpísali právne predchodkyne žalobcov E. M., S.. P., W.. XX.XX.XXXX I. I. M., S.. P. W.. C. XX.XX.XXXX, na základe ktorej sa časť pôvodnej parcely XXX o výmere 784 m2 ako stavebný pozemok previedla z I. M. I. E. M.Z. na Československý štát v zastúpení Miestnym národným výborom vo R. T., a teda podľa žalovaných prinajmenšom k časti parcely registra č. XXX o výmere 784 m2 pôdy vlastnícke právo žalobcom zaniklo. Tento prevod vlastníckeho práva bol zapísaný do katastra nehnuteľností pri parc. č. XXX, kde v kolónke 22 "ďalšia zmena v položke" sú zaznamenané zmeny č. XX/XX I. XX/XX. Na liste vlastníctva č. XXX pre k. ú. R. T., týkajúci sa parcel č. XXX/X I. XXX/X, ktoré v zmysle identifikácie parcel od OU Senec vznikli z pôvodnej parcely č. XXX, roľa o výmere 4147 m2, zapísaná v pkv č. XXX, a majú spolu výmeru 799 m2, je pri titule nadobudnutia S. XX/XX-R.. Z uvedeného vyplýva, že časť pôvodnej parcely č. XXX vo výmere 799 m2, ktorú hospodárskou zmluvou v roku 1974 previedli právne predchodkyne žalobcov E. M., S.. P., W.. XX.XX.XXXX I. I. M., S.. P. W.. C. XX.XX.XXXX na čsl. štát, v roku 1975 tento previedol na L. M. a manž. - nebohého L. M.. Z toho vyplýva, že parcela č. XXX/X o výmere 1060 m2, ku ktorej zakladajú v tomto konaní žalobcovia svoj nárok nebola ani v časti prevedená právnymi predchodkyňami žalobcov, a teda im vlastnícke právo k nej ani v časti nezaniklo. Žalovaní odvodzujú svoje vlastnícke právo k parcele č. XXX/X - ostatná plocha o výmere 1060 m2, zapísanej na liste vlastníctva č. XXX, v katastrálnom území R. T., nadobudnutím v zmysle Osvedčenia o prehlásení účastníka o nadobudnutí vlastníctva k nehnuteľnostiam na základe vydržania, zapísaného v Notárskej zápisnici č. 466/96 zo dňa

17.10.1996 pre pôvodne žalovaných v 1. a 2. rade C.. O.. R. P., B.. I. E.. Ľ. P.. Listom zo dňa 09.09.1986 bolo pôvodne žalovanému v 1. rade- O.. P. oznámené, že v zmysle uznesenia rady MNV vo R. T. č. 138/R-V-1985 poľnohospodárska komisia pri MNV vo R. T. mu prideliť neobrobenú poľnohospodársku pôdu v kat. obce R. T. vo výmere 6 árov z pozemku parc. č. XXX/X do užívania na dobu neurčitú. Rozhodnutím č. Fin.4/787/89 zo dňa 20.12.1989 Okresný národný výbor Bratislava - vidiek rozhodol o pridelení pozemku parc. č. XXX/X o výmere 600 m² v k. ú. R. T., ktorý bol v správe MNV, do osobného užívania O.. R. P. a manž. E.C.. Ľ. P. S.. A.. Dňa 29.12.1989 bola medzi účastníkmi MNV- R. T. a O.. R. P.Z. I. E.. Ľ. P. podpísaná Dohoda o zriadení práva osobného užívania k pozemku parc. č. XXX/X v k. ú. R. T. o výmere 600 m². Z uvedeného je možné konštatovať, že v liste, ktorým bolo O.. P. oznámené, že bolo vyhovené jeho žiadosti o pridelenie pozemku do osobného užívania bola uvedená nesprávna parcela, zrejme chybou v písaní, teda namiesto parcely č. XXX/X, parcela č. XXX/X. Rozhodným je však až rozhodnutie zo dňa 20.12.1989 a Dohoda o zriadení práva osobného užívania, v ktorých oboch je uvedená parcela č. XXX/X o výmere 600 m², ktorá výmera bola uvedená už aj v liste zo dňa 09.09.1986. K uvedenej parcele potom C.. O.. R. P., B.. I. E.. Ľ. P. nadobudli vlastnícke právo novelou občianskeho zákonníka účinnou od 01.01.1992, a to v zmysle ust. § 872 ods. 1. Ostatné pozemky vrátane spornej parcely č. XXX/X, ktorú mali pôvodne žalovaní užívať podľa ich slov od roku 1986, nadobudli v zmysle Osvedčenia o prehlásení účastníka o nadobudnutí vlastníctva k nehnuteľnostiam na základe vydržania, zapísaného v Notárskej zápisnici č. Nz 466/96 zo dňa 17.10.1996, na základe ktorej boli ako vlastníci zapísaní na LV č. XXX. Nakoľko do osobného užívania bola pôvodne žalovaným O.G.. R. P. I. E.. E.C.. Ľ. S.. A. do osobného užívania pridelená iba parcela č. XXX/X, mohli títo dobromyseľnosť držby k parcele č. XXX/X odvodzovať až od nadobúdacieho titulu - Notárskej zápisnice č. 466/96 zo dňa 17.10.1996. Potom je nutné konštatovať, že ku dňu 02.03.2000, kedy bola žaloba doručená C.. O.. R. P., B.. - vtedy žalovanému v 1. rade, neboli naplnené podmienky vydržania tejto nehnuteľnosti v zmysle ust. § 134 Občianskeho zákonníka, pretože pôvodne žalovaní neboli oprávnenými držiteľmi po dobu 10 rokov. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 C. s. p.. Žalobcovia boli úspešní v troch zo štyroch uplatňovaných nárokov, to znamená, že ich úspech v spore predstavoval 75%, naproti tomu úspech žalovaných predstavuje 25%. Z uvedeného vyplýva, že pomer úspechu žalobcov predstavuje 50% , preto im súd priznal právo na náhradu trov konania v takomto rozsahu.

2. Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná v 1.rade domáhajúca sa jeho zmeny tak, aby bola žaloba zamietnutá, z dôvodov, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Z obsahu odôvodnenia sa dozvedela, že ničím nepreukázané skutočnosti tvrdené žalobcami a náležite rozporované žalovanými boli súdom akceptované ako fakt a dôkazmi podložené tvrdenia žalovaných boli vyhodnotené v rozpore s ich obsahom. Žalobcovia napríklad tvrdili, že údajne pôvodný pozemok, parcelu XXX vniesli do Jednotného roľníckeho družstva, avšak nepredložili o tom vôbec žiadny dôkaz. Pritom údajné vnesenie do JRD celkom zjavne, ak sa aj skutočne bolo uskutočnilo, netrvalo nepretržite, pretože je notoriou, ktorej existencia bola preukázaná aj obhliadkou súdu na mieste samom, že na danom pozemku XXX prebiehala ťažba štrku na výstavbu diaľnice, čo preukazuje napríklad aj zápis na liste vlastníctva č. XXXX vo vzťahu k parcele registra "B. Č.. XXX/XX, ktorej spôsob užívania je "pozemok, ktorý slúži na ťažbu nerastov a surovín", ako vyplýva napríklad z výpisu z listu vlastníctva č. XXXX pre k. ú. R. T. z apríla 2023, ktorý tvorí súčasť súdneho spisu. Jednotné roľnícke družstvo nebolo založené a nepôsobilo v oblasti ťažby nerastných surovín, ale sa venovalo výlučne poľnohospodárstvu, a teda, keď sa sporný pozemok používal na celkom iný účel než je poľnohospodárstvo, čo vylučuje zjavne nepravdivé a strohé tvrdenia žalobcov v tejto otázke. Na najväčšej časti pôvodnej parcely XXX v rozhodnom čase na danom území prebiehala ťažba štrku na výstavbu diaľnice, o čom svedčí aj vodná plocha, ktorá sa dodnes nachádza v bezprostrednej blízkosti spornej nehnuteľnosti, ktorá bola v čase, keď bola žalovaným pridelená, znehodnotená práve v dôsledku tejto činnosti. V dôsledku tejto ťažby bola zo spornej parcely zobratá skrivka a parkovali na ňom ťažké mechanizmy, ktoré ťažbu realizovali. V tom čase žalobcom sporný pozemok celkom zjavne nechýbal. Pritom v 70. - 80. rokoch 20. storočia ani štátny orgán či štátny podnik nemal zákonné oprávnenie vykonávať na cudzom pozemku také zásadné zásahy, ktoré natrvalo zmenia charakter pozemku, akou je ťažba nerastných surovín. Žalobcovia netvrdili, ani nepreukázali, že by boli mali nejaký vzťah k Riaditeľstvu diaľnic, Národnej diaľničnej spoločnosti, Slovenskej správe ciest, či inému orgánu / podniku Slovenskej republiky, ktorý danú ťažbu realizoval. Otázkou teda je, prečo sa žalobcovia nedomáhali

svojho tvrdeného vlastníckeho práva už v čase, keď na spornom pozemku bola táto ťažba realizovaná, ktorý predchádzal čas, keď do užívania vstúpili žalovaní? Aj komunistický režim mal riadne právne predpisy, ktorých plnenie štát dôsledne uplatňoval. Žalobcovia nepreukázali a ani netvrdia, že by sa v rozhodnom čase aktívne zaujímali o predmet svojho vlastníctva. Rovnako ako nepreukázali, že by zaň v rozhodnom čase napríklad platili dane ako vlastníci sporného pozemku. Rovnako nepreukázali, že by od tvrdeného JRD resp. od Štátnych majetkov napríklad dostávali nejaké úhrady alebo iné protiplnenia za to, že ich pôda je v užívaní týmto subjektom. Žalobcovia v tomto smere, že by im vlastnícke právo nikdy nezaniklo, vôbec nič nepreukazovali a nepredložili vôbec žiadne dôkazy, s výnimkou subjektívnych tvrdení prostredníctvom právneho zástupcu. Taktiež je značne prekvapujúce, že nikto z rozsiahleho počtu žalobcov nechcel vo veci vypovedať ohľadom pôvodného pozemku a jeho vývoja v čase. Aj preto je ťažko uveriteľné, že by sporná parcela č. XXX/X v rozhodnom čase stále patrila právnym predchodcom žalobcov alebo priamo žalobcom. Vzhľadom na všetky faktické skutkové okolnosti a dôkazy tvoriace obsah súdneho spisu sú účelovo minimalistické vyjadrenia žalobcov vo vzťahu k postupnému nakladaniu s pôvodnou parcelou XXX, ktorými celkom zjavne zatajujú podstatné okolnosti pre toto súdne konanie, nehodnoverné a to aj v kontexte aktívneho bránenia výsluchu žalobcov, ktorý opakovane žiadali žalovaní vykonať a ktoré žalobcovia vyriešili úmyselným zmarením troch pojednávaní na súde prvej inštancie. Žalobcovia tak cielene konajú v rozpore so svojimi procesnými povinnosťami a to povinnosťou tvrdenia a dôkaznej povinnosti preukázania svojich tvrdení. Nakoľko nedošlo k výsluchom žalobcov, zistený skutkový stav neobstojí, pretože tieto výsluchy boli prípustné, ale neboli z neznámych dôvodov súdom prvej inštancie vykonané, hoci boli žalovanými uplatnené. V dôsledku toho možno konštatovať, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Nemá žiadnu pochybnosť o tom, že práve z dôvodu, že právni predchodcovia žalobcov v 70. rokoch 20. storočia stratili vlastnícke právo k južnej časti pôvodnej parcely XXX s výmerou približne 1.194 m², neuvádzali túto parcelu do dedičských konaní a keď ju dodatočne uviedli, bola uvedená "ako neidentická". Zdôraznila, že jej otec, pôvodný žalovaný, C. O. R. P., B. spoločne s manželkou, E. L. P. požiadali dňa 11.11.1985 o pridelenie neobrábanej pôdy v katastri obce R. T. Listom zo dňa 09.09.1986 obec R. T. žalovanými prideliť parcelu XXX/X do užívania na dobu neurčitú s výmerou 600 m², pričom treba zdôrazniť, že ak by v danom čase táto parcela patrila konkrétnemu subjektu odlišnému od štátu, ktorý v danom čase reprezentovala obec R. T., Z. R. T. by nemala žiadnu právomoc nakladať s touto parcelou, a teda by nemala právomoc ju prideliť do užívania hocikomu - vyplýva to jednoznačne z listiny, ktorá tvorí súčasť súdneho spisu - s ktorou sa súd prvej inštancie vysporiadal tak, že údajne má za to, že na strane obce došlo k omylu, avšak nevysvetlil, za akého dôvodu vyslovil takúto domnienku, pričom však treba zdôrazniť, že ani prípadný omyl na strane štátneho orgánu / orgánu miestnej samosprávy, ktorý strane žalovanej nie je jasné, z čoho by mal vyplývať, nevyklučuje začiatok plynutia vydržacej doby a dobromyseľnosť na strane žalovaných, ale práve naopak, potvrdzuje, že žalovaní a ich právni predchodcovia nekonali svojvoľne - z obsahu súdneho spisu žiadnym spôsobom nevyplýva, že by malo ísť o susednú parcelu, ktorú súd prvej inštancie začal bezdôvodne stotožňovať s parcelou XXX/X na základe nepravdivých špekulácií žalobcov - skutočnosť, že už v danom čase existovala parcela XXX/X, ktorej existenciu žalobcovia zámerne popierajú, vyplýva z verejných listín (geometrický plán na zameranie cesty, parcely registra "B. Č.. XXX, ktorý bol vyhotovený spoločnosťou Geodézia n. p. (národný podnik), E. - XXXX, Bratislava a overený katastrom nehnuteľností dňa 30. októbra 1979, c) kúpno-predajná zmluva zo dňa 16.05.1974 na časť pozemku s výmerou 784 m² zo dňa 16.05.1974, ktorá bola schválená aj Finančným odborom ONV Bratislava - vidiek dňa 08.07.1974, písomné svedectvo pani P. Ž.). Na základe kúpno-predajnej zmluvy zo 16. mája 1974, sa časť pôvodnej parcely XXX o výmere 784 m² ako stavebný pozemok previedla práve z I. M. I. E. M. na Československý štát v zastúpení Miestnym národným výborom vo R. T.! Vzhľadom na odčlenenie časti pôvodného pozemku XXX bol na účel registrácie tejto kúpno-predajnej zmluvy nevyhnutne potrebný aj geometrický plán, ako technický podklad k zmluve, ktorý sa však v katastri nehnuteľností nenachádza resp. nedá sa dohľadať. Vyššie uvedený scenár, ktorý vykreslili žalobcovia a s ktorým sa súd prvej inštancie stotožnil, že k predaju zo strany právnych predchodkýň žalobcov údajne došlo tam, kde stoja rodinné domy niektorých žalobcov (severná strana pôvodnej parcely č. XXX), aby následne ich dedičia si ich opätovne zakúpili naspäť, je nutné vnímať ako nehodnoverný a nepresvedčivý, pretože zmenou v katastri nehnuteľností, na ktorú sa žalobcovia odvolávajú výlučne odkazom na číslo zmeny zapísanej na liste vlastníctva, je predsa aj zmena výmery pozemku z dôvodu odčlenenia časti dotknutého pôvodného pozemku - parcely č. XXX v k. ú. R. T.. Všetky nepriame dôkazy, ktoré sa podarilo k dnešnému dňu zabezpečiť, naznačujú, že právni predchodcovia žalobcov celkom zjavne stratili vlastnícke právo k spornej parcele už v 70. rokoch 20. storočia. Na obdobie po kúpno-predajnej zmluve z roku 1974 následne nadväzuje napríklad geometrický plán na zameranie cesty č. 241-1-2710-49/79 zo dňa 27.10.1979, na ktorom je evidovaná už parcela č.

XXX/X o celkovej výmere 2.380 m² ostatnej plochy (nie ornej pôdy, nie rolí), pričom vo vzťahu k nej bolo uvedené Riaditeľstvo diaľnic, Továrenská 5, Bratislava, teda štát, nie fyzické osoby, pričom z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že ide o južnú časť pozemku, ktorá je dnes v užívaní žalovaných. Vyššie uvedené listiny jednoznačne preukazujú, že v rozhodnom čase sa s pôvodným pozemkom XXX nakladalo, preto je nehodnovrný postoj žalobcov, ktorí predstierajú, že k žiadnym prevodom nedošlo a tieto podľa všetkého zatajujú. Účelové tvrdenia žalobcov že prevod podľa kúpno-predajnej zmluvy zo 16. mája 1974 sa údajne udial na severnej strane pôvodného pozemku, t.j. nie v časti pozemku, ktorú nadobudli vydržaním žalovaní, čo má údajne potvrdzovať číslo zmeny v katastri nehnuteľností, sa celkom zjavne nezakladajú na pravde. Tieto svoje tvrdenia nepreukázali geometrickým plánom, ktorý musel existovať, pretože sa rozdeľovali pozemky tak, aby sa s z nich stali samostatné veci v právnom slova zmysle. Súd prvej inštancie sa v rámci napadnutého rozsudku vôbec nevysporiadal s nasledovnými objektívnymi dôkazmi: výkaz plôch ku geometrickému plánu č. 761-2710-141/75 na rozdelenie parcely č. XXX zo dňa 3.11.1975 (overený Správou geodézie a kartografie v Bratislave, Strediskom geodézie Bratislava - vidiek dňa 3.11.1975), geometrický plán na zameranie cesty č. 241-1-2710-49/79 zo dňa 27.10.1979, geometrický plán na zameranie cesty č. 241-1-2710-49/79 zo dňa 27.10.1979. Z listín, ktoré boli získané od katastra nehnuteľností alebo štátneho archívu zreteľne vyplýva, že v rozhodnom čase bola sporná parcela XXX/X súčasťou pozemkov, ktoré nadobúdala štát v 70-tych rokoch 20. storočia na účel výstavby diaľnice a to konkrétne na ťažbu štrku a súvisiace obslužné činnosti, najmä parkovanie ťažkých mechanizmov. Táto parcela bola v katastri nehnuteľností vedená ako štátny majetok. Nepochybne práve preto bola vtedajším predstaviteľom Miestneho národného výboru ponúknutá žalovaným ako majetok štátu do užívania žalovaných, ktorí po nikým nerušenom desaťročnom období sa rozhodli vlastnícke právo k danému pozemku vydržať. Na strane žalovaných neexistuje a neexistovalo žiadne svojvoľné zabratie pozemku. Vylučuje to listina Rady Miestneho národného výboru - uznesenie č. 138/R-V/1985 vydaná niekoľko rokov po úmrtí dvoch žien, od ktorých svoje vlastnícke právo odvodzujú žalobcovia, ako aj následné právne akty zo strany Miestneho národného výboru. Úkony Miestneho národného výboru sa uskutočnili až po tom, ako právni predchodcovia žalobcov celkom zjavne stratili akékoľvek vlastnícke alebo iné právo k spornej parcele č. XXX/X, ktoré by ich oprávňovalo sa domáhať akýchkoľvek nárokov voči žalovaným a to s poukazom na kúpno-predajnú zmluvu z roku 1974. Poukázala na to, že obec (Miestny národný výbor) nemá (a nikdy nemal) právomoc disponovať s pozemkami, ktoré sú vo vlastníctve iných subjektov práva, a to ani v 80. rokoch 20. storočia. Keďže obec so sporným pozemkom preukázateľne disponovala, nepochybne tak robila s vedomím, že neexistujú žiadne faktické a právne prekážky, ktoré by to vylučovali. Týmto právnym základom bola podľa všetkých dostupných informácií práve vyššie uvedená kúpno-predajná zmluva z roku 1974. V skutočnosti, žalobcovia v tomto súdnom konaní nepreukázali nepretržitosť trvania vlastníckeho práva k parcele XXX/X až do času, kedy túto parcelu nadobudli do vlastníctva žalovaní. Právni predchodcovia žalobcov svoje vlastnícke právo celkom zjavne stratili podstatne skôr, ako ho následne nadobudli žalovaní. Uviedla, že bolo výlučne vecou a povinnosťou žalobcov, aby preukázali nad akúkoľvek rozumnú pochybnosť, že štátne orgány Československej socialistickej republiky nemali právo vyhotoviť GP 30/1979, štátne orgány Československej socialistickej republiky nemali právo vybudovať cestnú komunikáciu - Športovú ulicu formou parcely reg. "B. Č.. XXX, ktorá prechádza aj cez pôvodnú parcelu XXX, ku ktorej sa žalobcovia vôbec nedomáhajú vlastníckeho práva, čo tiež nasvedčuje tomu, že aj v tomto prípade ide o riadne scudzenú časť pôvodnej parcely XXX, miestny orgán štátnej správy Československej socialistickej republiky - MNV R. T. nemal právomoc nakladať na základe Prevodovej zmluvy a ďalších právnych úkonov týkajúcich sa pôvodnej parcely XXX s parcelou XXX/X s pôvodnou výmerou 2.380 m², čo však v tomto súdnom konaní preukázané nebolo a súd prvej inštancie tieto skutočnosti vôbec nehodnotil, hoci na ne žalovaná poukázala vo svojich písomných podaniach. Poukázali na to, že žalobcovia podaním zo dňa 11.06.2019 a následne dňa 03.12.2019 žiadali o zmenu žalobného petitu a strán sporu v nadväznosti na úmrtia na strane žalobcov, pričom tak urobili až na pojednávaní, hoci to mohli a mali riešiť dostatočne včas pred samotným pojednávaním, čo sa však nestalo, v dôsledku čoho dve súdne pojednávania sa pre tieto procesné úkony žalobcov odročili bez prejednania veci a ďalšie tretie, ktoré im priamo predchádzalo, bolo zas zmarené pre nedostavenie sa strany žalobcov na pojednávanie pre včasné neprevzatie predvolania. V situácii, keď tento súdny spor bol na Okresnom súde Pezinok vedený od roku 2008, t.j. už 14 rokov, je takýto postup žalobcov celkom zjavne neprimeraný, pretože na strane žalovaných vytvoril celkom zbytočné trovy konania pre nutnosť dopravy z Bratislavy do Pezinka a späť vrátane straty času pre advokáta žalovaných. Žiadala zohľadniť aj dôvody hodné osobitného zreteľa a žalobcom vôbec nepriznal náhradu trov konania.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný 2/, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, aby bola žaloba zamietnutá z dôvodu, podľa § 365 ods. 1 písm. b), písm. f), písm. h) C.s.p.. Súd prvej inštancie sa nedostatočne zaoberal argumentáciou ohľadne splnenia podmienok vydržania a dobromyseľnosti držby, poukázal na listinné dôkazy nachádzajúce sa v spise, najmä na uznesenie rady MNV R. T. pod číslom 138/R - V - 1985, ktorým vyhovel žiadosti pôvodného žalovaného, pričom v uvedenom uznesení bol pozemok špecifikovaný ako pôda pri štátnej ceste, ktorá je ľadom ležiaca. Následne pôvodný žalovaný požiadal o možnosť oplotenia pridelenej pôdy a umiestnenie prenosnej bunky, pričom aj tejto žiadosti bolo vyhovené a MNV ani žiaden iný orgán nenamietali umiestnenie oplotenia. Žalovaní nemali dôvod spochybňovať rozhodnutie MNV, keďže ako štátna inštitúcia mala nepochybne lepšie zdroje a prehľad o pozemkoch, ktoré môže pridelať, pričom ani v danom období nemohol MNV ako štátna inštitúcia svojvoľne pridelať cudzie pozemky. Až doručením žaloby sa dozvedeli o údajnom vlastníctve tretích osôb k pozemku, ktorý je predmetom konania. Žalobcovia ani ich právni predchodcovia nepodnikli žiadne relevantné kroky, ktoré by prerušili dobromyseľnosť žalovaných. Išlo o rozhodnutie oprávneného štátneho orgánu - uznesenie MNV o pridelení pozemku bez špecifikácie rozlohy či parcelného čísla, následné oplotenie pozemku žalovanými bez akýchkoľvek námietok zo strany štátnych orgánov či žalobcov, skultivovanie pozemkov s vynaložením značných finančných prostriedkov a osobného úsilia a času, je oprávnenosť držby zrejme a akýkoľvek prípadný opak by mal súd riadne a vyčerpávajúco zdôvodniť čo sa nestalo. Žalobcovia nepredložili žiaden dôkaz svedčiaci o prerušení dobromyseľnosti žalovaných a oprávnenosti ich držby skôr ako doručením žaloby. Žalobcovia nepreukázali, že pozemky boli vložené do JRD. Poukázal na zásadu "práva patria bdelym". Žalovaní ako ostražití a dôslední nositelia práv si pri pridelení pozemku v roku 1985 tento oplotili a následne sa aktívne zaujímali a riešili situáciu tak, aby aj po právnej stránke zodpovedala realite, teda komunikovali s MNV, v prípade zistenia nezrovnalosti žiadali o podpísanie dohody o pridelení jednotlivých parciel do osobného užívania, v neposlednom rade v roku 1996 preverovali evidenciu svojho vlastníctva k parcelám, o ktorých boli dôvodne presvedčení, že sú v ich oprávnenej držbe a právo z dôvodu nezahody medzi verejným registrom a skutočným stavom podnikli relevantné kroky na ochranu svojho vlastníckeho práva. Poukázal na rozsiahlu argumentáciu právnej zástupkyne pôvodných žalovaných, ktorou sa súd prvej inštancie nezaoberal. Žiadal zohľadniť dôvody hodné osobitného zreteľa pri rozhodovaní o náhrade trov konania.

4. Odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie a rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej (vyhovujúcej) časti a v medziach uplatňovaných odvolacích dôvodov, ktorými je viazaný (§ 379 a § 380 ods. 1 C.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaných nie je dôvodné.

5. V preskúmvanej veci sa súd prvej inštancie zaoberal žalobou žalobcov, ktorou sa domáhali určenia vlastníckeho práva, z hľadiska všetkých relevantných prostriedkov procesného útoku, ktorými žalobcovia preukazovali opodstatnenosť svojej žaloby a prostriedkov procesnej obrany, ktorými sa žalovaní bránili proti uplatňovanému nároku. Na ich posúdenie si zadovážil potrebné dôkazy, ktoré vykonal zákonom predpísaným spôsobom a správne ich aj vyhodnotil. Jeho skutkové závery sú dostatočne podložené výsledkami vykonaného dokazovania. Ustálený skutkový stav umožňoval prijať spoľahlivý záver, že žalobcovia, resp. ich právni predchodcovia, nestatili vlastnícke právo k spornej nehnuteľnosti pred začatím jej užívania právnymi predchodcami žalovaných. Vo vykonanom dokazovaní má oporu rovnako záver súdu prvej inštancie, že žalovaní nepreukázali nadobudnutie vlastníckeho práva k spornej parcele vydržaním. Vec posúdil správne aj po právnej stránke, keď jeho právne závery vychádzajú zo správnej aplikácie právnych predpisov a nie sú v rozpore ani so závermi vyplývajúcimi z doterajšej súdno-aplikačnej praxe. Odvolací súd sa s právnym záverom súdu prvej inštancie, že vlastnícke právo k spornej parcele svedčí žalobcom, resp. ich právnym predchodcom, plne stotožňuje. Žalovaní v podanom odvolaní neargumentujú skutočnosťami, ktoré by mali za následok zmenu súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu alebo jeho právneho hodnotenia, z konania pred súdom prvej inštancie iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty, nie sú spôsobilé prívodiť iné právne posúdenie danej veci.

6. Rozsudok súdu prvej inštancie je zákonom zodpovedajúcim spôsobom odôvodnený. Z odôvodnenia možno zistiť, na akých skutkových a právnych záveroch je rozhodnutie súdu prvej inštancie založené, teda je z neho zrejme, k akým právnym záverom dospel a akými úvahami sa pri rozhodovaní riadil, a preto nebolo porušené právo žalovaných na riadne odôvodnenie rozhodnutia. Odvolací súd sa v celom

rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, dôvody vedúce k vyhovaniu žaloby si osvojuje v celom rozsahu a v podrobnostiach odkazuje na dôvody obsiahnuté v písomnom vyhotovení rozhodnutia. Z uvedených dôvodov napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

7. V posudzovanej veci žalobcovia odvodzovali svoje vlastnícke právo k spornej parcele od zápisu v pozemkovej knihe obce R. T. zo dňa 15.03.1971, podľa ktorého boli vlastníčkami nehnuteľnosti - Roľa parc. č. XXX, o výmere 1153 šiah (4147 m²) právne predchodkyne žalobcov a/ I. M., S.. P.F. spoluvlastnícky podiel 3/5-iny a E. M., S.. P. spoluvlastnícky podiel 2/5-iny titulom dedenia D-828/49 čd 1202/1951. Žalovaní sa v konaní bránili, že predtým, ako sporný pozemok začali v roku 1986 užívať, stratili právne predchodkyne ku spornému pozemku vlastnícke právo jeho prevodom na čl. štát. Zároveň žalovaní s poukazom na dobromyseľnosť ich právnych predchodcov tvrdili, že vlastnícke právo k spornému pozemku nadobudli vydržaním.

8. V konaní nebolo sporné, že žalovaní, resp. právni predchodcovia, užívali sporný pozemok od roku 1986 ako nikým neobrábanú a nikým neužívanú pôdu. Bol im daný do užívania na základe uznesenia rady MNV vo R. T. č. 138/R-V-1985. Nebolo žalobcami preukázané ich tvrdenie, že by sporná nehnuteľnosť bola v užívaní JRD. Samotné ne/užívanie sporného pozemku žalobcami, resp. ich právnymi predchodcami, považoval odvolací súd v danom prípade bezpredmetné, pretože táto skutočnosť nemohla mať za následok zánik vlastníckeho práva žalobcov, resp. ich právnych predchodcov. Za bezpredmetnú považoval odvolací súd aj skutočnosť, či sa o sporný pozemok žalobcovia zaujímal. V danom prípade bolo zrejmé, že žalobcovia, resp. ich právni predchodcovia, sa o pozemok nestarali, nezaujímal, žalovaní sa ho chopili ako neobrábanú pôdu, čím však nemohlo byť vlastnícke právo právnych predchodcov žalobcov dotknuté. Napokon to, že spornú parcelu užívali žalovaní, resp. ich právni predchodcovia, potvrdzuje aj písomné svedectvo P. Ž.. Rovnako považoval odvolací súd za irelevantné, že sa žalobcovia nedomáhali vlastníckeho práva už v čase, keď na spornom pozemku bola v 70.rokoch 20.storočia realizovaná ťažba štrku. Neužívanie pozemku žalobcami, resp. ich právnymi nástupcami, nemalo samé o sebe za následok zánik ich vlastníckeho práva, resp. ich právnych predchodcov. Pokiaľ žalovaná namietala nevypočutie žalobcov, tento výsluch považoval odvolací súd za nadbytočný vzhľadom na to, že neužívanie sporného pozemku žalobcami bolo irelevantné, nakoľko nemohlo bez ďalšieho privodiť zánik vlastníckeho práva na ich strane.

9. Súd prvej inštancie správne skutkovo ustálil, že listom zo dňa 09.09.1986 bolo pôvodne žalovanému v 1. rade- O.. P. oznámené, že v zmysle uznesenia rady MNV vo R. T. č. 138/R-V-1985 poľnohospodárska komisia pri MNV vo R. T. mu prideliť neobrobenú poľnohospodársku pôdu v kat. obce R. T. vo výmere 6 árov z pozemku parc. č. XXX/X do užívania na dobu neurčitú. Rozhodnutím č. Fin.4/787/89 zo dňa 20.12.1989 Okresný národný výbor Bratislava - vidiek rozhodol o pridelení pozemku parc. č. XXX/X o výmere 600 m² v k. ú. R. T., ktorý bol v správe MNV, do osobného užívania O.. R. P. a manž. E.C.. L. S.. A.. Dňa 29.12.1989 bola medzi účastníkmi MNV- R. T.O. I. O.. R. P. I. E.C.. L. P. podpísaná Dohoda o zriadení práva osobného užívania k pozemku parc. č. XXX/X v k. ú. R. T. o výmere 600 m². Z uvedeného je možné konštatovať, že právnym predchodcom žalovaných bolo pridelených 600m² z parc.č. XXX/X do užívania, ktorých im bolo následne pridelené ako parc.č. XXX/X o výmere 600 m² do osobného užívania. Z uvedeného možno prisvedčiť tvrdeniu žalobcov, že sporná parcela č. XXX/X nebola žalovaným, resp. právnym predchodcom, pridelená do užívania v roku 1986 uznesením č. 138/R-V-1985.

10. V predmetnom konaní bolo dôkaznou povinnosťou žalovaných, ktorí tvrdia, že vlastníctvo žalobcov, resp. ich právnych predchodcov, zaniklo kúpnopredajnou zmluvou k časti parcely č. XXX o výmere 784m² evidovanej ako stavebný pozemok, preukázať, že tento zánik vlastníctva sa týkal práve spornej parcely č. XXX/X. Odvolací súd sa nestotožnil so žalovanou, že katastrálna mapa parcely registra "B. číslo XXX/X, XXX/XX, XXX/XX, XXX/XX, XXX/X preukazuje jednoznačne umiestnenie predanej časti pôvodnej parcely XXX - južná časť vo vlastníctve žalovaných. Žalobcovia dostatočne spoľahlivo preukázali, že predaj časti parcely č. XXX o výmere 784m² právnymi predchodkyňami čl. štátu dňa 16.05.1974 sa netýkal spornej parcely č. XXX/X. V tomto smere žalobcovia predložili Dohodu o zriadení práva osobného užívania pozemku zo dňa 07.04.1975, ktorou L. M. a manželka L. M. (žalobkyňa v 3. rade) nadobudli vlastnícke právo k pozemku parc.č. XXX/X o výmere 799 m². Poukázali na to, že Dohoda bola registrovaná Štátnym notárstvom Bratislava - vidiek pod č. R II 95/75 dňa 10.07.1975. Z uvedeného vyplýva, že pôvodné vlastníčky I. M., S.. P. I. E. M., S.. P. predali československému

štátu časť z pozemku PKV parc.č. XXX a to vo výmere 784 m² a ide o časť nachádzajúcu sa na severnej strane na H.Q. ulici, čiže na opačnom konci ako je pozemok parc.č. XXX/X, ktorý je predmetom sporu. Kúpnopredajná zmluva bola uzatvorená dňa 16.05.1974. Daný pozemok po odkúpení štátom bol prečíslovaný na parc.č. XXX/X, jeho výmera bola zo strany štátu navýšená o 15 m² na výmeru 799 m² a takýto pozemok dňa 07.04.1975 nadobudli Ľ. M. I. L. M. na základe Dohody. Po výstavbe rodinného domu súp.č. XX bola parcela geodeticky rozdelená na dve časti parc.č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 473 m² a parc.č. XXX/X - záhrady o výmere 326 m², spolu vo výmere 799 m² (výmera bez zmeny od roku 1975). Titul nadobudnutia pozemku je uvedený aj na liste vlastníctva č. XXX R II 95/75 - Vz 21/75. Ide o totožné registračné číslo, pod ktorým bola dohoda zo dňa 07.04.1975 evidovaná na Štátnom notárstve Bratislava - vidiek a totožné číslo 21/75 je uvedené aj v listine, ktorú do spisu doložil pôvodný žalovaný v 1. rade (výkaz o pozemkoch). Odvolací súd sa tak stotožnil so žalobcami, že je vylúčené, aby pozemok parc.č. XXX/X - ostatná plocha o výmere 1060 m², ktorý je predmetom súdneho konania, bol identický s parc.č. XXX/X ako tvrdia žalovaní. Tvrdenie žalobcov, že parcela č. XXX/X nebola nikdy prevedená do vlastníctva československého štátu, bolo tak dostatočne preukázané. Predchodcovia žalovaných nadobudli len parc.č. XXX/X o výmere 600 m² do vlastníctva dňa 29.12.1989 a parc.č. XXX/X o výmere 384 m² im bola dňa 02.10.1990 daná len do užívania na dobu určitú 5 rokov.

11. Súd prvej inštancie správne poukázal na to, že prevod vlastníckeho práva na základe hospodárskej zmluvy zo dňa 04.09.1974 bol zapísaný pri parc. č. XXX, kde v kolónke 22 "ďalšia zmena v položke" sú zaznamenané zmeny č. 20/75 a 21/75. Na liste vlastníctva č. XXX pre k. ú. R. T., týkajúci sa parciel č. XXX/X I. XXX/X, ktoré v zmysle identifikácie parciel od OU Senec vznikli z pôvodnej parcely č. XXX, roľa o výmere 4147 m², zapísaná v pkv č. XXX, a majú spolu výmeru 799 m², je pri titule nadobudnutia RII 95/75-Vz 21/75. Správny je preto záver súdu prvej inštancie, že časť pôvodnej parcely č. XXX vo výmere 799 m², ktorú previedli právne predchodkyne žalobcov E. M., S. P., I. I. M.Ü., na čsl. štát, v roku 1975 bol prevedený na Ľ. M. a manž. - nebohého Ľ. M.. Z toho vyplýva, že parcela č. XXX/X o výmere 1060 m², ku ktorej zakladajú v tomto konaní žalobcovia svoj nárok, nebola ani v časti prevedená právnymi predchodkýňami žalobcov, a teda im vlastnícke právo k nej ani v časti nezaniklo. Žalovaná v tomto smere nedôvodne argumentuje, že išlo o zmenu výmery pozemku z dôvodu odčlenenia časti dotknutého pôvodného pozemku č. XXX.

12. Pokiaľ žalovaní tvrdili, že vlastnícke právo právnych predchodcov žalobcov prešlo na čsl. štát pretože v roku 1975 bol vyhotovený geometrický plán číslo 761 - 2710 - 141/75, zameraný dňa 19.09.1975, ktorým sa malo z parcely číslo XXX z PKV číslo XXX odčleniť do parcely číslo XXX výmera 3109 m², odvolací súd sa stotožnil s argumentáciou žalobcov, že k zmene vlastníckeho práva na štát v tomto smere nikdy nedošlo, čo preukázali žalobcovia tým, že parcely, ktoré mali byť rovnako týmto geometrickým plánom odčlenené, majú vo vlastníctve pôvodní vlastníci alebo ich právni nástupcovia. Žalobcovia tak tvrdenie žalovaných o prevode časti parcely číslo XXX na československý štát ich odčlenením do parcely číslo XXX na základe uvedeného geometrického plánu vyvrátili predložením listov vlastníctva číslo XXXX, XXXX, XXXX, XXXX, XXXX týkajúcich sa parciel, ktoré mali byť rovnako geometrickým plánom odčlenené do parcely číslo XXX, a ktorými je dostatočne preukázané, že vlastníctvo pôvodných osôb zostalo zachované. Navyše je dôvodná námietka žalobcov, že geometrické plány samé o sebe nepreukazujú prevod vlastníckeho práva na štát. Žalovaná tak nedôvodne namieta, že sporná parcela XXX/X bola súčasťou pozemku, ktoré nadobúdala čsl. štát v 70-rokoch 20. storočia na účel výstavby diaľnic. Ani geometrický plán z 30.10.1979 nepreukazuje vlastníctvo Riaditeľstva diaľnic k parc.č. XXX/X o výmere 2.380 m².

13. Skutočnosť, že žalobcovia neuvádzali spornú parcelu do dedičských konaní a keď ju dodatočne uviedli, bola uvedená "ako neidentická", nepreukazuje, že právni predchodcovia žalobcov v 70. rokoch 20. storočia stratili vlastnícke právo k južnej časti pôvodnej parcely XXX s výmerou približne 1.194 m². Skutočnosť, že obec R. T. pridela parcelu XXX/X do užívania na dobu neurčitú s výmerou 600 m², nepreukazuje, že patrila čsl. štátu.

14. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú argumentáciu žalovanej, že z geometrického plánu na zameranie cesty č. XXX-X-XXXX-XX/XX zo dňa 27.10.1979, na ktorom je evidovaná už parcela č. XXX/X o celkovej výmere 2.380 m² ostatnej plochy, vo vzťahu k nej bolo uvedené Riaditeľstvo diaľnic, Továrnska 5, Bratislava, teda štát, jednoznačne vyplýva, že ide o južnú časť pozemku, ktorá je dnes v užívaní žalovaných, ide len o domnienku žalovaných. Ani tvrdenie žalovanej ohľadne výmer parcely

XXX, jednoznačne nevylučujú, aby predaj časti parcely XXX s výmerou 784 m² sa týkal severnej časti. Žalovanými predloženými geometrickými plánmi z roku 1975 a 1979 nebolo spoľahlivo preukázané, že sporná parcela č. XXX/X sa skutočne stala súčasťou pozemkov, ktoré nadobudol štát na účel výstavby diaľnic.

15. Základom oprávnenej držby je faktické ovládanie veci, keď držiteľ má vec vo svojej moci, užíva ju, disponuje s ňou (*corpuss possessionis*). Tento faktický stav musí byť spojený s vôľou držiteľa s vecou nakladať ako s vlastnou, akoby držiteľovi vlastnícky patrila (*animus possidendi*), v dobrej viere, že držiteľovi táto vec aj skutočne patrí (*bona fide*). Pri zisťovaní toho, či je držiteľ so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný v tom, že mu vec patrí, nemožno vychádzať len z posúdenia subjektívnych predstáv a vnútorného presvedčenia držiteľa, ale musí byť posudzovaná z objektívneho hľadiska. Dobromyseľnosť je osobné presvedčenie držiteľa, že nekoná bezprávne, ak si cudziu vec prisvojuje; ide o vnútorný psychický stav, ktorý sám osebe nemôže byť priamo predmetom dokazovania, na dobromyseľnosť nadobúdateľa v tom, že mu vec patrí, možno usudzovať iba z okolností (skutočností vonkajšieho sveta), prostredníctvom ktorých sa vnútorné presvedčenie manifestuje (prejavuje navonok) a z ktorých možno vyvodiť, že sa dôvodne považuje za vlastníka veci. Z hľadiska objektívneho posúdenia je potom dobromyseľnosť daná vtedy, ak držiteľ veci, pri zachovaní normálnej (bežnej), náležitej opatrnosti, ktorú možno so zreteľom na okolnosti a povahu daného prípadu rozumne na každom subjekte požadovať, nemal alebo nemohol mať pochybnosti o tom, že mu vec, ktorú fakticky ovláda (užíva), patrí (vlastnícky nadobudol) - ospravedliteľný omyl. Okolnosti svedčiace pre záver o existencii dobrej viery sa budú spravidla týkať právneho dôvodu (titulu) nadobudnutia veci a držiteľ preto v konaní bude musieť preukázať okolnosti svedčiace o poctivosti tohto právneho dôvodu nadobudnutia veci. Oprávnená držba nepredpokladá preukazovanie platného právneho dôvodu nadobudnutia vlastníctva veci, dokonca sa nemusí nevyhnutne opierať o existujúci právny dôvod (neplatný, nulitný), ale postačí, ak tu bol len domnelý právny dôvod (*titulus putativus*), pri ktorom držiteľ bol so zreteľom na všetky okolnosti dobromyseľný, že mu taký právny dôvod svedčí a ktorý jeho vnútorné presvedčenie, že sa stal vlastníkom veci, dostatočne opodstatňuje. Dobromyseľnosť zaniká v okamihu, keď sa držiteľ zoznámil so skutočnosťami, ktoré objektívne museli vyvolať pochybnosti o tom, že mu vec právom patrí; pre zánik dobromyseľnosti a následné prerušenie vydržacej doby je rozhodujúca vedomosť držiteľa o takýchto skutočnostiach, nie len ich samotná existencia. Nie je podstatné, či (spolu)vlastník veci informujúci "domnelého vlastníka" o skutočnom (právnom) vlastníctve veci súčasne doloží či nedoloží svoje tvrdenia; stačí, že jeho ingerencia vo veci je spôsobilá vyvolať do tej doby oprávneného držiteľa pochybnosti o vlastníctve spornej veci. Ak je preukázané, že držiteľ od určitého okamihu vedel alebo musel vedieť, že nie je oprávneným držiteľom, nemôže sa dovolávať dobrej viery. Pritom nie je významný právny názor osoby, ktorá spochybnila vlastníctvo oprávneného držiteľa, na to, z akého dôvodu je prevodná zmluva neplatná, prípadne na to, kto je platným vlastníkom spornej veci. Dôležitý nie je ani vzťah tejto osoby k predmetu držby; určujúce je vyvolanie pochybností objektívne spôsobilých zneistiť vlastníctvo do tej doby existujúcej dobrej viery držiteľa o platnosti prevodnej zmluvy, na základe ktorej mal nadobudnúť vlastníctvo. Právne relevantná nie je ani skutočnosť, že sám prevodca nespochybnil alebo nespochybňuje platnosť zmluvy. Dobromyseľnosť oprávneného držiteľa musí byť daná nielen pri vzniku držby, ale v celom jej priebehu. Vzhľadom na zákonnú konštrukciu oprávnenej držby, keď ju nebude možné celkom úplne zistiť úsudkom z nepriamych dôkazov, zákon zakladá vyvrátiteľnú právnu domnienku, že v pochybnostiach sa predpokladá, že držba je oprávnená.

16. V danom prípade žalovaní odvodzovali oprávnenosť držby od uznesenia rady MNV R. T. pod č. 138/R-V-1985, ktorým im bola do užívania pridelená pôda špecifikovaná ako "pôda pri štátnej ceste, ktorá je ľadom ležiaca". Pokiaľ žalovaní argumentovali, že obec R. T. bola oprávnená s predmetným pozemkom nakladať, toto ich tvrdenie nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, žiadny dôkaz, ktorý by tomu nasvedčoval sa v spise nenachádza. Pokiaľ sa žalovaní, resp. ich právni predchodcovia, chopili držby sporného pozemku v roku 1986 na základe uvedeného rozhodnutia o pridelení pozemku, nešlo o taký právny dôvod, na základe ktorého mohli byť ako držiteľia dobromyseľní, že sa stali vlastníkmi sporného pozemku. Jednak pozemok nebol dostatočne špecifikovaný a jednak bol pridelený len do užívania právnym predchodcom žalovaných, čo vylučuje aby ho užívali v dobrej viere, že im vlastnícky patrí. Žalovaní, resp. ich právni predchodcovia, pokiaľ sa aj následne chopili držby pozemku parc. č. XXX/X na základe listu zo dňa 09.09.1986, bolo im daných z parc. č. XXX/X len 600 m² do užívania, a týchto 600m², ako na to poukázal súd prvej inštancie, bolo právnym predchodcom žalovaných následne daných do osobného užívania ako parc.č. XXX/X o výmere 600 m² na základe Dohody o zriadení práva osobného užívania, ku ktorej im vzniklo dňom 01.01.1992 vlastnícke právo. To, že právni predchodcovia

neužívali spornú parcelu v dobrej viere, že sú jej vlastníci, svedčí list zo dňa 09.11.1992, ktorým právni predchodcovia žalovaných žiadali o odkúpenie parc.č. XXX/X. Právni predchodcovia žalovaných si museli byť vedomí, že sporný pozemok na základe rozhodnutia MNV nenadobudli do vlastníctva, ale len do užívania, toto rozhodnutie tak nepostačuje ako domnelý právny dôvod, na základe ktorého sa mohli domnievať, že sporný pozemok nadobudli do vlastníctva. Nestačí subjektívne presvedčenie držiteľa o tom, že mu vec patrí. Skutočnosť, že ho nerušene a nepretržite užívali a že im bol udelený súhlas na oplotenie nezakladajú ich dobromyseľnosť. Rovnako dobrú vieru nezakladá skutočnosť, že právni predchodcovia žalovaných sa spoliehali na obec znalú vlastných pomerov v obci. Právni predchodcovia žalovaných mali pridelených do užívania časť z pozemku parc.č. XXX/X o výmere 600 m², avšak ako sami tvrdia, začali užívať v roku 1986 pozemok, ktorý je v súčasnosti zapísaný na LV č. XXX pre P..Ú.. R. T. v omnoho väčšom rozsahu, a to 2. 380 m². Z parc.č. XXX/X o výmere 2.380 m² tak bola právnym predchodcom žalovaných do užívania pridelených len časť o výmere 600 m². Nie je tak zrejmé, na akom právnom podklade sa ujali držby zvyšných 1.780 m². Následne po odčlenení parcel č. XXX/X o výmere 600 m² a XXX/X o výmere 384 m² už zvyšná časť parcely č. XXX/X o výmere 1396 m² nebola právnym predchodcom žalovaných pridelená. Správne preto súd prvej inštancie ustálil, že žalovaní mohli odvodzovať svoju dobromyseľnosť držby k parcele č. XXX/X až od nadobúdacieho titulu - Notárskej zápisnice č. 466/96 zo dňa 17.10.1996, a preto ku dňu 02.03.2000, kedy bola žaloba doručená C.. O.. R. P., B.. pôvodne žalovanému v 1. rade, neboli naplnené podmienky vydržania v zmysle ust. § 134 Občianskeho zákonníka, pretože pôvodne žalovaní neboli oprávnenými držiteľmi po dobu 10 rokov.

17. Pokiaľ žalovaná poukazovala na nehospodárne procesné úkony žalobcov, ktorí podaním zo dňa 11.06.2019 a následne dňa 03.12.2019 žiadali o zmenu žalobného petitu a strán sporu v nadväznosti na úmrtia na strane žalobcov, pričom tak urobili až na pojednávaní, hoci to mohli a mali riešiť dostatočne včas pred samotným pojednávaním, čo sa však nestalo, v dôsledku čoho dve súdne pojednávania sa pre tieto procesné úkony žalobcov odročili bez prejednávania veci, poukazuje odvolací súd na to, že o prípustnosti zmeny žaloby súd rozhoduje zásadne na pojednávaní, na ktorom bola zmena navrhnutá, a preto nemožno pričítať žalobcom zavinenie na vzniku trov konania v zmysle § 256 ods. 2 C.s.p.. Pokiaľ sa žalovaná dovolávala dôvodov hodných osobitného zreteľa zmysle § 257 C.s.p., poukazuje odvolací súd na to, že rozširovanie počtu žalobcov v priebehu súdneho konania z dôvodu viacnásobných úmrtí, je objektívnou skutočnosťou, za ktorú nemôžu rovnako niesť zodpovednosť ani žalobcovia. Skutočnosť, že žalovaní boli od samého začiatku dobromyseľní a sporný pozemok užívali s tým, že na to majú plné právo, nebola v konaní preukázaná, a preto nemôže zakladať dôvody hodné osobitného zreteľa. Žalobcovia sa navyše voči tvrdeniam žalovaných aktívne bránili, a pokiaľ by aj žalobcovia boli dobromyseľní nemôže byť táto skutočnosť pripočítaná v neprospech žalobcov. Žalobcom nemožno ani vytýkať, že by zadali príčinu na podanie žaloby. Odvolací súd tak nezistil skutočnosti zakladajúce také relevantné dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré je opodstatnené uprednostniť pred základnou zásadou sporového konania z hľadiska rozhodovania o trovách konania (zodpovednosti za zavinenie), resp. významné okolnosti, pre ktoré by bolo možné od žalobcov spravodlivo požadovať, aby znášali z vlastných prostriedkov trovy vzniknuté mu v konaní.

18. Podľa § 224 C.s.p., súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

19. Predmetom opravy môžu byť predovšetkým také očividné pochybenia, ku ktorým došlo pri vyhlásení alebo v písomnom vyhotovení rozsudku, ktoré sa prejavujú písarskou chybou alebo sú následkom chyby v počítaní. Právny pojem " iná nesprávnosť " je relatívne neurčitý, je však potrebné ho vykladať tak, že ide o nesprávnosť podobnej povahy ako chyba v písaní alebo počítaní, ktorá je následkom náhleho a okamžitého zlyhania duševnej či mechanickej činnosti osoby, ktorá rozsudok vyhlasovala alebo vyhotovovala a ktoré sú úplne zjavné. Tieto pochybenia sa môžu zreteľne prejaviť napríklad v rozpore výroku rozsudku a jeho odôvodnenia, v rozpore vyhláseného znenia výroku rozsudku zachyteného v zápisnici a výroku v jeho písomnom vyhotovení alebo viditeľných chýb spôsobených mechanicou činnosťou, napríklad preklepom. (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 824).

20. Žalovaní v podanom odvolaní neuviedli žiadne argumenty, pre ktoré považujú opravné uznesenie za nesprávne. Pokiaľ žalovaní zdôvodňovali napadnutie opravného uznesenia vecnou nesprávnosťou rozhodnutia, je odvolanie z uvedeného dôvodu neopodstatnené a nedôvodné. V danom prípade tak boli splnené podmienky v zmysle § 224 C.s.p. na vydanie opravného uznesenia súdom prvej inštancie,

a preto v tejto časti odvolací súd potvrdil napadnuté opravné uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 C.s.p.

21. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p., t.j. podľa zásady úspechu. Žalobcom, ktorí mali v odvolacom konaní úspech, priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti neúspešným žalovaným v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

22. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, alebo ak je dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto

zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).